

OŚWITŁY (1) *part praet act*

N sg m oświtły.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. oświtnąć.

Który się rozwidnił, rozedniał, zaświtał: Lucanus, Dniowy, Oświtły. Mqcz 198a.

Cf OŚWITNĄĆ

EW